

Teodor Križka
Duša

Videl som do diaľav, kde lámali sa ľady
a mesiac vychádzal, bol zvedavý a mladý.

Tam ticho, bez hlasu, a predsa veselo
smialo sa dievčatko a ku mne hľadelo.

Tam v hudbe, v rozpuku do snivej nočnej škály
baletky bielych briez objatia roztvárali

a ako z pódia hrst' letných pozdravov

okvetia súhvezdí vzbĺkli nám nad hlavou.

Išiel som v ústrety dievčatku bledej tváre
a tiene nad zemou chveli sa v svätožiare,

huk jarných predmestí, šum strmých potokov
jak spice do kolies vstali mi do krokov.

Išiel som v ústrety – a plný prekvapenia
s otázkou na perách padol som na kolená:

Si láska? Poznanie? Túžba, čo jedom je?

A ona riekla len:

Som tvoje svedomie.

Videl som do diaľav, kde lámali sa ľady
a mesiac vychádzal, bol zvedavý a mladý.

Tam ticho, bez hlasu, a predsa veselo
smialo sa dievčatko a ku mne hľadelo.

Teodor Križka (1956), básnik, prekladateľ, esejista, autor pre deti a mládež, redaktor, vedúci redaktor, šéfredaktor časopisu Kultúra, vstúpil do slovenskej literatúry v roku 1983 básnickou zbierkou Zaklínanie jari, z ktorej som vybral aj báseň Duša. Záložka zbierky konštatuje, že „debutant prekvapuje zrelou prácou so slovom, suverénnym zvládnutím klasickej básnickej techniky“.

„Teodor Križka... obohatil modernú slovenskú duchovnú poéziu o čistú lyriku, krehkú krásu, dokonalú formu, intímne myšlienky, ľudské poznanie...“ (Edita Chrenková).